

milivoj husák na prahu ohně

24.3. — 25.5.2012

galeriezet

Město Velká Bystřice

popel bez hořkosti a svoboda z popela

prof. pavel ambros

cesta milivoje husáka od *emotivní geometrie* osmdesátých a počátku devadesátých let minulého století k *temnokresbě* nastupujícího 21. století je lemována dvěma milníky: popelem (nevyhnutelností zmaru) a svobodou (nezmařitelností toho, co nás předchází jako oslovení jménem). svár popela a svobody mu není barokním dramatickým vzdušným vzdušným lidského osudu, nýbrž svědectvím pokory, která skrze popel svobodu nenahlíží, nýbrž na popelu staví nadějnost života. v nezamělitelnosti sváru spojuje zakoušení svého lidství se zkušeností hledání generací předcházejících. generace naše k němu vzhlíží jako k tajuplnému mořeplavci cesty *tam – dále – světla čekajícího*. navíc, zdá se, přicházejícího vstříc.

míra učení je dána člověku rozdílně. hereze pedagogů, či slepá jejich víra, o nadvládě poučení nad poučitelností, ústí do (nás všechny ohrožující) průměrnosti. průměrnost je – nezapomínejme – slovem souznačným pro spotřebitelskou horečku, rakovinu dneška. jestliže se *fakta* stanou věčnými a *fakt* se stane bohem, zabíjí naše děti, zneuctívá naše dcery, ničí naši vlast. *fakt* je jako medúza, před níž lidství zkamenění nebo zcepení. v popelu a svobodě husákových děl je *fakt* popřen i tím, že vyznač faktů, friedrich nietzsche, je obnažen ve své žalostné nahotě. před obrazem zde přítomným neplatí: „zapřísahám vás, bratři moji, zůstaňte věrni zemi a nevěřte těm, kdož vám mluví o nadpozemských nadějích! travičové to jsou, ať to vědí či ne.“ nýbrž platí platonovo: „tak každý z nás jest *symbolon*, půlka člověka, poněvadž vznikl jeho rozříznutím, podobně jako ryby-platýzi, z jednoho se stali dva; a tu každý stále hledá svou polovici.“ v postoji, činu, ryzosti, nesmlouvavosti a pokoře umělce nám je připomínána pravá filosofie jako *meditace o smrti* a umění jako svobodné přijetí *láskyplnosti života protaveného v kříži*. démonická podoba svobody je přemožena *vděčností*, která jediná vymítá ďábla v srdci. přiblížme-li se k učení mistra, otevře se nám i jeho poučení.

inspirace je spíše ukládání stop zážitků života o tom, co člověk viděl, co četl, co slyšel, s kým se setkal, co prožil v rovině profánní nebo sakrální. to všechno je jakýsi uvnitř uložený rezervoár, ze kterého se vyjevuje podnět, třeba i forma, jakou to člověk uchopí. uvnitř člověka je jakýsi duševní depozitář, nějaké skryté nádoby, z nichž se nevědomě čerpá to, čemu říkáme inspirace.

milivoj husák

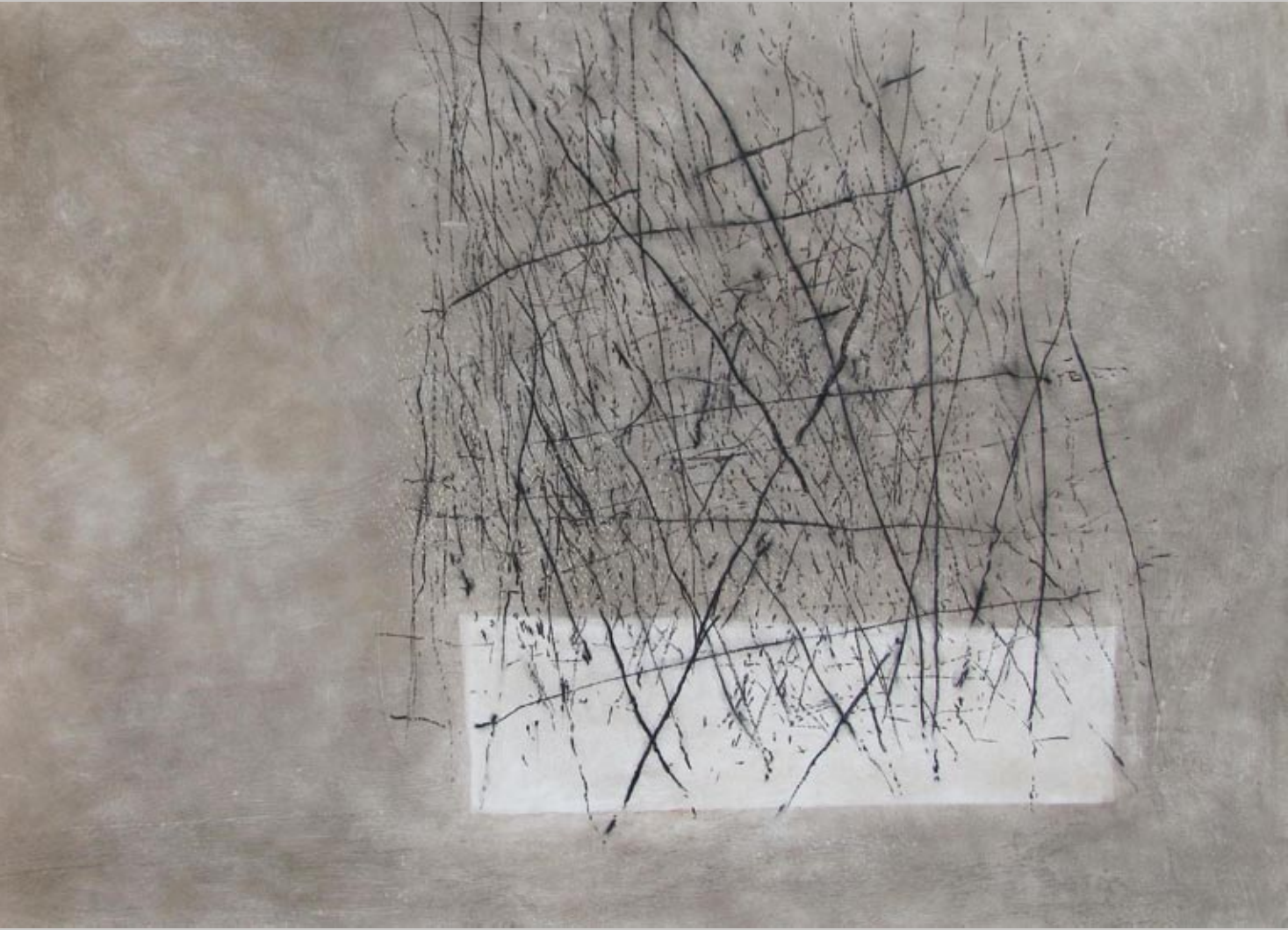
pokora se rodí v přijetí podmíněnosti, která nás neodkazuje jen k sobě samým (fetišismus vlastního já), a která nás od nás samotných ani neodvádí (fascinace rozplynutí). paradox, že „se nabízí stor svobody uvnitř jistého omezení“, můžeme důstojně žít jen v tušení lásky překonávající smrt. a tu si nemůžeme dát sami. okamžik vnější svobody roku 1989 se stal velmi rychle zdáním a po roce 1993 se dostává milivoji husákovy z rukou prozřetelnosti životní příležitost sejmut z popela jeho temný háv a otevřít jej *světlu nehasnoucímu*. nutno však říci: aniž by popelem pohrdnul. k tomu světlu, ke kterému se může člověk v truchlivosti těla a svého přesmutného údělu obrátit jen svobodně. obrazy milivoje husáka hovoří o tom, že je to svrchovaně důstojný lidský postoj – naděje. dodejme, naděje dělné a sdílené.

jako se totiž necitelnost, slepota a tvrdost srdce obvykle rodí ze zábavy, potěšení a lehkovážného života, tak zase zdrženlivý a střídavý způsob žití plodí lítost a zkroušenost srdce, vzdaluje každou hořkost a přivádí ke sladké vyrovnanosti.

řehoř palama

reprodukováné kresby pochází
z většího cyklu z let 2003–2009

milivoj husák

narozen 25. 8. 1950 v turnově

žije s rodinou v lelekovicích u brna.

po studiu supš v brně (1965–1969) studoval na avu v praze (1970–1972)

poté pracoval jako designer nábytku a spolupracoval s památkovou péčí.

v letech 1978–1985 pracoval v dělnických profesích.

pro divadlo husa na provázku navrhl v letech 1982–1983 scénickou podobu představení „labyrint světa a lusthauz srdce“.

zabývá se kresbou, malbou, tvorbou sakrálních interiérů a pracemi v exteriéru, nejčastěji z kamene.

v letech 1997–2006 vytvářel výtvarnou podobu představení brněnského divadla u stolu.

v letech 1985–2011 navrhl a realizoval řadu slunečních hodin.

významnější samostatné výstavy

1980 lidový dům, prostějov | **1984–1986** junior klub na chmelnici, praha

1985 galerie pod podloubím, olomouc | **1989** výstavní pavilon, hradec králové

(s j. šimkem) | **1992** galerie typos, brno | **1993** dům umění, brno | **2001** hrad bítov

2002 kaple sv. barbory, ždár nad sázavou | galerie u dobrého pastýře, brno

2003 evangelický kostel j. a. komenského, brno | **2004** ambit kostela sv. jana

nepomuckého, zelená hora, ždár nad sázavou | **2005** podhorácké muzeum,

předklášteří u tišnova | **2009** comenius museum, naarden (holandsko)

významnější skupinové výstavy

1985 muzeum holokaustu, osvětím (polsko) | **1987** pražské quadriennale

1989 česká scénografie, arzzo (itálie) | **1990** výstavy sdružení otevřený dialog

(německo, anglie) | **1993** radikální realismus, ajg hluboká nad vltavou,

praha, pardubice, jihlava | **1998–2008** evropské bienále kresby, plzeň

2009 světová galerie kresby, skopje (makedonie)

významnější realizace

1989 nástěná malba, kostel sv. stanislava, kunštát | **1993** nástěná malba, věž divadla

husa na provázku, brno | **1994** kaple biskupského gymnázia, brno | **1995–1998** nástěná

malba, křížová cesta via lucis, kostel salesiánů, brno | **1996–1997** kaple komunity jezuitů,

brno | **2000–2001** kaple exercičního domu jezuitů, český těšín | **2000–2001** výtvarná

díla do kaple domu sester sv. cyrila a metoděje, velehrad | **2006** šest obrazů do nové

expozice, comenius muzeum, naarden (holandsko) | **2008** obětní stůl a ambon, bazilika

minor nanebevzetí p. marie, ždár nad sázavou | **2007–2010** křížová cesta, návrh a malba

varhaní skříňe, kostel sv. hedviky, darkovice | **2007–2010** nové řešení presbytáře

kostela sv. kateřiny, vendryně | **2008** nástěná malba, bývalý kapucínský kostel, znojmo

2007–2010 poutní cesta růžence, dvacet kamenných zastavení, staré město, velehrad

2010–2012 výtvarné řešení kamenného vstupu objektu, kostnice sv. jakuba, brno

zastoupení ve sbírkách

muzeum města brna | muzeum j. a. komenského, uherský brod

muzeum holokaustu, osvětím (polsko) | podhorácké muzeum, předklášteří u tišnova

comenius museum, naarden (holandsko) | světová galerie kresby, skopje (makedonie)

soukromé sbírky v ČR, německu, u.s.a

ocenění

1989 ocenění za nejlepší kulturní plakát

1990 3. cena za výtvarné řešení českého pavilonu na expo sevilla 1992 (kolektiv)

2004 cena unie výtvarných umělců, 4. evropské bienále kresby, plzeň

2009 1. cena za inovaci v kresbě, světová galerie kresby, skopje (makedonie)

kontakt

ve dvoře 110/7, 664 31 lelekovice

telefon +420 737 479 893 | e-mail milivojhusak@seznam.cz

galeriezet

zámecké náměstí 775

783 53 velká bystřice

galeriezet@velkabystrice.cz

www.galeriezet.cz

tel.: +420 774 818 153